

Erőgyűjtés, a biztonságra való törekvéseink

Figyelem a környezetemben élő ismerősöket, hallgatom a médiákból áradó sokkoló híreket. Az emberek elveszítették a biztonságérzetüket.

A biztonság mindenkinek mást jelent attól függően, hogy milyen problémái vannak: anyagi, egészség, párkapcsolat, családi kapcsolat, munkahely léte vagy elvesztése.

Aki túlságosan el van foglalva a saját gondolataival, vágyaival, félelmeivel és aggodalmaival, az nem veszi észre az **Itt és Most** lehetőségeit és szépségét.

Egy cél eléréséhez nagyon sok út lehetséges!

A sikertelen próbálkozásokat, utakat tekintsük a lecke lépcsőfokának, melyeket el kell dobni, hogy ismét folytathassuk az utunkat, de van, amikor a fékezés óv meg minket a nagy bajtól. Ilyenkor álljunk meg egy percre, gyűjtsünk erőt, mint a természet a téli időszakban.

A tél a természeti csoda bölcsője, ahol erőgyűjtésre készülnek fel a látszólag halott magvak, növények, a megbúvó bogarak és a téli álmukat alvó nagyobb állatok, mind a láthatatlan erőgyűjtés időszakában rejtőznek

Bármennyire is sürget a szükség, élesszük fel a hétköznapi élet örömeit, használjuk ki a téli időszakot mi is erőgyűjtésre.

Merjünk belefeledkezni a gyermekeinkkel való játékba vagy egy jó könyv olvasásába, próbáljuk ki a régen vágyott hobbynkat. Zárjuk ki a külvilág befolyásoló hatását egy időre, **mert a csendben van az alkotó erő!**

Engedjük, hogy megszólaljanak és megértsük a belső hangok üzenetét, majd engedjük el őket. **Abban a pillanatban megérkezik az ihlet, a spontán megoldás, amint elengedjük az ego által vezérelt görcsöket.**

Ne tekingessenek vissza az elődök elvárásaira vagy a múlt problémáira, mert az energiaszint azonnal elkezd visszaesni. Az számít, hogyan érünk célt egyénileg, saját magunk.

Ne keressünk bűnbakot a problémák miatt! Rengeteg erőt, energiát visz el tőlünk.

Az „ellenfélre” öntjük a teljes felelősséget, mert a saját hibáinkkal foglalkozni sokkal fájdalmasabb. Ez az ego védekezése, amivel az igazság kutatását és az önismeret kialakulását gátolja. A betegség sohasem gyógyítható meg tüneti kezeléssel.

Erősítsük meg, gyakoroljuk az egységben, összefüggésekben való látás képességét!

A gyógyulás akkor kezdődik, amikor felhagyunk az önmagunk és mások bírálataival, amikor szelíd gyengédséggel közelítjük meg az életünket.

A legfontosabb lépés, hogy ne küzdjünk a belső hanggal, inkább tanuljuk meg beolvasztani őket lényünkbe, mert ők olyan segítők, akik előre jelzik a helyes utat, segítenek eligazodni, mint az útjelző táblák.

Azzal, hogy nem foglalkozunk velük, nem bátorságunkról, hanem félelmünkről teszünk tanúbizonyságot.

A magánélet biztonsága a szeretet gyakorlása: megbecsülést, odafigyelést, megértést és válaszkészséget kíván részünkről.

A szelíd harcosok képesek beismerni személyiségük korlátait; nem próbálkoznak a lehetetlennel, nem akarnak elmenekülni, hanem igyekeznek önmagukat megismerni.

Ez egyáltalán nem gyengeség, hanem épp az erő jele, csak hiányzik belőle az ego törtétese, a mindenáron való győzni akarása.

Találjuk meg azt a rést, ahol a mi tudásunkra, munkánkra várnak!

Mindenkinek megvan a saját életfeladata, keresztje, de ismerik-e, a kereszt eredetét?

A kereszt az a hely, ahol az ember először tette lábát a földre, ezért a kereszt;

„a földön beköszöntő mennyei nap hajnalát szimbolizálja”.

Ha így értelmezzük a keresztet, már nem is olyan nehéz a teher, hanem sokkal inkább a jövő lehetőségeit tükrözi.

A megoldás a gondolkodásban rejlik!

A legjobb, amit tehetünk, hogy egyszerűen megnyitjuk magunkat, mert a felelősségteljes döntéshez fel kell ismerni a függőségeinket, el kell engedni a félelmeinket.

Amikor felismerjük a függőségeinket, történni fog valami!

Visszatér az életkedvünk és az alkotókedvünk, tele leszünk energiával, mint a gyermekek!

Élvezettel tudjuk figyelni a környezetünket, ismét rácsodálkozhatunk a szépségre, a szeretetre. Ragaszkodásaink, kötődéseink a tárgyakhoz, dolgokhoz gyengül, és ezzel együtt csökken az aggodalom, a félelem és az idegesség.

Számos fontos dolog az életben egyszerűen nem rajtunk múlik, nincs a fennhatóságunk alatt.

Miért hát az örökös aggodalom? Aggodalmaskodással még senki sem toldotta meg az életkorát, és nem lett gazdagabb. „Elég a mának a maga baja”.

Időnként az embernek is szüksége van pihenésre, erőgyűjtésre, mint a természetnek. Ha ezt nem vagyunk hajlandók tudomásul venni, akkor kapkodunk, egyik rossz ötlet jön a másik után, vagy a betegség kényszerít pihenésre.

Induljunk ki mindig a jelenből, fejlesszük, gyarapítsuk kreativitásunkat, alkotóerőnket.

Amíg nem tudtuk elengedni a problémákat, addig még nincs itt az új vállalkozások megvalósításának az ideje.

Soha ne feledjük, hogy amikor vége van valaminek, az egyben egy új dolog, egy új élet és egy új lehetőség kezdetét is jelenti.

Töltsük hasznosan és élvezettel a téli napokat, gyarapítsuk szellemi tudásunkat, gyűjtsük az információkat, hogy amikor megújult az energiánk, álljunk készen befogni vitorlánkba a változások jó szelét.

Tekintsünk előre, keressünk új megoldásokat!

Az üzleti életben is szükséges, hogy megmutatkozzanak: a tisztelet, a felelősségtudat, az előmozdítás, az alkotás, a haladás és a kitartás alapelvei.

A minden különösebb erőfeszítés nélküli sikert, a tao és a zen „vu-vei”-nek nevezi, vagy az angol Huston Smith „alkotó nyugalom”-nak fordította.

Az élet művészete, gyógyító harmónia.

Fogadd el, hogy az élet örök mozgás, állandó változás!

Az a stabil, örökké tartó biztonság, amelyre a nyugati ember vágyik, a külsőségekben nem létezik, azt csakis az ember maga, belülről, a hitében találhatja meg.

„Légy olyan, mint a víz!” – mondja a I Ching. Haladj az áramlatokkal!

Aki alkalmazkodik a veszélyhez, és közben megőrzi összeszedettségét, sértetlen marad.

Ha elménket megmerevítik a fogalmak és az érzelmek, szellemünk is megmerevedik.

Önbizalomra és lelki egyensúlyra van szükség a nehéz időkben. Amikor az elmét már nem korlátozzák a külső nehézségek, a cél elérhető”.

Kunczly Judit